

Kritika - Zöld Lámpás

2011 augusztus 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Kezdem azt hinni, hogy tényleg velem lehet valami baj. Hogy bennem van a hiba. Mert egyébként mi más lenne arra a magyarázat, hogy a rajongók és képregényguruk által jóra, vagy legalább is nézhet?re értékelt Amerika Kapitány számomra lényegében katasztrofális volt, miközben a Zöld Lámpás, ami minden fronton negatív kritikákat kapott, kimondottan tetszett nekem.

Nem gyakran mondok ilyet, f?ként nem a friss és ropogós tucatfilmekre, de a Green Lantern több lett, mint elfogadható; szórakoztató, jópofa, látványos, izgalmas és kalandos.
Az alaptörténet már önmagában is szimpatikusabb, mint a legtöbb képregényh?s esetében. A sors szeszélye úgy hozza, hogy a világegyetem rendfenntartó egységébe, a Zöld Lámpások közé bekerül egy ember, Hal Jordan (Ryan Reynolds), aki frissen szerzett hatalma révén képessé válik az akaratával szinte bármit létrehozni, a golyószórótól kezdve egészen a sugárhajtású repül?gépekig. Ám a szuperh?sök élete sem mindig fenékig tejfel, és nincs ez másként az intergalaktikus zsaruk esetében sem. Parallax, aki hatalmát áldozatai félelméb?l nyeri kiszabadult hosszú rabságából, és csúnya, rosszindulatú gondolatok támadtak abban a rút fejében - és bizony köztük olyan finomságokat találunk, mint a féktelen pusztítás és a világmindenség leigázása. De gond egy szál sem, hisz itt van nekünk az újonc tesztpilóta, aki majd jól ellátja a bolygókat elemészt? csúfság baját.

Igazából két dolog fogott meg a filmben. Az egyik a lehet?ségek végtelen tárháza, amit a galaktikus léptéknek köszönhetünk. A milliónyi faj és milliárdnyi világ komoly perspektívát nyit meg el?ttünk, és ha ez megvan, onnantól már tényleg végtelen számú lehet?séggel találjuk szembe magunkat. Persze, ez most csupán egyfajta ízelít?, hiszen a szuperh?sös filmek legkomolyabb megmérettetése mindig az els? részük, így viszonylag kevés mozgásteret kapnak a készít?k. De a képregények már bebizonyították, hogy sok van ebben a történetben, amit ki lehet még aknázni a kés?bbiek során.
A másik dolog maga a f?gonosz, Parallax, akiben végre egy olyan illetékest köszönthetünk, aki méltó egy vérbeli rosszfiú szerepére. Ugyan jobbára egy nagy, terjeng?, sárgás-fekete füstfelh?r?l beszélünk, aminek a közepén egy mogorva arc díszeleg, de nekem akkor is pillanatok alatt szimpatikussá vált a figura. Valamiért engem a Marvel képregényekb?l ismert Galactusra emlékeztet, talán a méretei, talán bolygópusztító hajlamai miatt.

A *Zöld Lámpás*t azért messze nem lehet tökéletesnek nevezni. B?ven elviseltem volna a szerelmi szál hiányát, valamint a szül?i komplexusok elemezgetésével töltött perceket is. Ugyanakkor nem spóroltak a látványvilággal, meglehet?sen b?kez?en adagolták a különböz? durranásokat, robbanásokat, hang- és fényeffekteket, azaz látványban azt kapjuk, amit elvárhatunk. A film legf?bb, bár korántsem egyetlen jellemz?je az, hogy *hangos*, szinte már fülsért? mértékben, de ez inkább el?ny, mint hátrány. Bugyuta poénokkal is b?séggel találkozunk, de valahogy itt nem zavaróak - sokan közülük egy papucsállatka bonyolultságával vetekszenek, ez igaz, de mégis képesek felvidítani a kikapcsolódásra vágyó néz?ket. Ez pedig, lássuk be, nem kis dolog, tekintettel a mostanában divatos filmes felhozatalra.
Tényleg nem tudom, mi történt velem a moziban, de valamiért a film a kezdetekt?l fogva megfogott. Jól szórakoztam rajta, örültem, hogy itt-ott végre mertek durvulni egy kicsit, és annak is, hogy több sci-fi elemet vittek bele a történetbe a megszokottnál. De legf?képpen annak, hogy bebizonyosodott: még mindig léteznek szórakoztató filmek, amelyek egyetlen célja maga a *szórakoztatás*. És ráadásul ebben az esetben ez össze is jött!

Sztakó Balázs

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló